

Gemeente van onze Heer Jezus Messias

1. Hoe kijk je, hoe kijken wij naar de toekomst? Met die vraag zou ik op deze gedachtenisavond willen beginnen. Waar ik bang voor ben, maar misschien is bang hier niet helemaal het goede woord, ik kan beter zeggen dat het me niet zou verbazen, als zou blijken dat heel wat mensen somber zijn als het om de toekomst gaat. Als je kijkt naar de bankencrisis, wie houdt dan niet zijn hart vast, ook al mogen er op eerste gezicht nu maatregelen getroffen zijn, die ons niet nog dieper in de problemen zullen brengen, de spanning is nog steeds voelbaar. En kijk je naar de kerk, dan zullen weinig mensen ook vrolijk worden: vanwege de sluiting van talloze kerken, en dat echt niet alleen in Den Haag, maar ook elders, nu ook in Leeuwarden, zoals we in de krant konden lezen. Niet alleen gaan er kerken dicht, maar er wordt ook drastisch bezuinigd op predikantsplaatsen. Zo gaan er in de Den Haag maximaal zeven kerken dicht, en gaan we terug van 15 naar 8 predikantsplaatsen. Het is moeilijk om dan niet in somberheid te vervallen.

En wie een geliefde hebben verloren, zullen ook niet met veel vrolijkheid aan de toekomst denken. Die ander, die geliefde, zal geen deel meer uit maken van die toekomst. Die mis je nu en die zal je blijven missen. En er zullen vragen zijn: hoe nu verder, zonder je partner, je maatje. Zal ik het dan wel redden?

2. Wat we doen, als we naar de toekomst kijken? Dan trekken we eigenlijk de lijn door van nu naar de toekomst. Met een mooi woord, dan *extrapoleren* we. We gaan ervan uit dat de dingen, die op dit moment gebeuren, dat die dingen zich ongewijzigd zullen voortzetten. Dat geldt ook voor onze somberheid. Zijn we er nu somber over, dan zijn we er straks ook somber over. Niet verbazingwekkend dat mensen de toekomst met zorg en angst, met somberheid tegemoet zien?

3. Het bijbelverhaal doet het anders. Heel anders mag ik wel zeggen, waar het om de toekomst gaat. Nu wordt daar in dit verband ook een heel bijzonder woord gebruikt; dat is het woord 'visioen'. 'Gezicht' betekent dat woord. Een visioen is een gezicht op de toekomst. Het boek Openbaring staat er vol mee, met visioenen. Ons verhaal in Openbaring 21 begint er ook mee: Hoort u maar: 'En ik zag', zo begint het. Bepaald niet voor het eerst klinkt dat zinnetje. In hoofdstuk 20 kon u het al verschillende keren horen: '*En ik zag* een engel nederdalen uit de hemel ..' (20:1), '*en ik zag* tronen ...' 20:4) en '*ik zag* een witte troon en hem die daarop gezeten was' (20:11). Tal van visioenen, tal gezichten op de toekomst zijn het die Johannes op Patmos te zien krijgt.

4. Wat het verschil is met onze toekomstbeelden? Wij extrapoleren, wij gaan er, als het om de toekomst gaat, vanuit dat de toekomst een voortzetting is van de huidige situatie . Maar wat hier gebeurt, is dat Johannes al even een blik mag werpen in de toekomst, die al voor ons klaar ligt. Hij mag het al even meemaken hoe dat straks zal zijn. Voor alle duidelijkheid, het zijn geen blauwdrukken: alsof het precies zo allemaal zal gaan, maar het zijn beelden, toekomstbeelden, liever nog zeg ik 'beelden van toekomst'.

Nou mag ik dan wel het woord *toekomst* gebruiken, daar is op zich niks mis mee, maar wat we hier wel mogen bedenken, is dat het hier om een gekwalificeerde toekomst gaat. Het is Gods toekomst. Het is de toekomst die God voor zijn mensen voor ogen heeft. Johannes mag het al even zien. Hij mag er al even een glimp van zien hoe het straks zal zijn: de toekomst die God voor de mens heeft weggelegd.

5. Wat mij daarin treft, in dat visioen van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde? Hoezeer dat gezicht op de toekomst oog heeft nu juist voor datgene dat het allermeele pijn doet in het leven: de dood van een geliefde, en alles wat daaromheen zit: de tranen, de rouw en de (wee)klacht, de moeite. Bijzonder om te zien, toch, hoezeer er ook oog is voor al die emoties die daarmee gepaard gaan, het verdriet en de pijn, maar ook voor de moeite. Die moeite die er is om daarna het leven te vervolgen. Als aan dat alles iets zichtbaar wordt, dan is het hoeveel er rond het overlijden wordt losgemaakt. Het is dan het moment, waarop in alle hevigheid iemands betekenis tot je doordringt en diep bij je naar binnenkomt.

6. Hoe dat verschil nou komt? Kijk, lieve mensen, dat heeft nou met God te maken? Met een God die - in en met dat visioen - laat zien dat hij oog heeft, voor dat allerergste dat je als mens kan overkomen: dat je iemand van wie je houdt, aan de dood moet afstaan, dat je die ander moet missen. Met een God die oog heeft voor de tranen die rijkelijk stromen, als een geliefde is overleden. Met een God die oog heeft voor de bijzondere plaats die diegene in jouw leven innam.

Daarom dat visioen, waarin Hij Johannes al even laat zien dat er toekomst zal zijn, waarin die dood er niet meer zal zijn, en dan ook niet de rouw, het geklaag en de moeite. Alsof Hij zeggen wil: Ik zie je verdriet heus, ik zie heus hoe pijn het doet. Kijk, dat is wat Hij ons morgen wil laten weten.

7. En wat hij hoopt? Dat er mensen zullen zijn die zich door dat visioen al even zullen laten inspireren, die daarop al even zullen vooruitlopen op die toekomst, die - met Hem - laten zien dat uw en jouw verdriet hen raakt. Zo'n gemeenschap wil de kerk zijn. En we hopen dat u die verlies hebt geleden, dat ook van deze gemeenschap mag ervaren.

In de Naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest. Amen.

*Gedachteniszondag, 30 oktober 2011
Bethelkerk, Den Haag-Loosduinen
ds. Nico Riemersma*